

GORENJSKI GLAS

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE MESTA KRAJNA, OKRAJEV KRAJN-OKOLICA IN KAMNIK

Leto IV. Št. 49

Kranj, 6. decembra 1951

Cena din 5-

Slavnostne proslave za Dan republike

v Kranju . . .

Praznik republike je za nami in z njim tudi vse svečanosti in prireditve v spomin na rojstvo naše ljudske države.

V vseh mestih Jugoslavije, zlasti v republiških središčih so bile svečane proslave, akademije in slavnostna zasedanja oblastnih in upravnih odborov. Kranj je predel osrednjo akademijo v dvorani Sindikalnega doma. Slavnostni govor je imel sekretar MK KPS tov. Andrej Brovč, za kulturni program pa sta poskrbela godba na pihala in moški pevski zbor domačega SKUD „France Prešeren“.

Na praznik je v dopoldanskih urah slavnostno zasedal mestni ljudski odbor, kateremu je govoril o pomenu praznika predsednik Izvršnega odbora MLO tovarš Beznik.

LEPA PROSLAVA V „SAVI“

Kolektiv „Save“, ki je med tekmovalci v čast 10. obletnice JA kandidat za prvo mesto, je Dan republike zelo lepo počastil. Že v zgodnjih jutranjih urah se je zbralo pred tovarno nad 170 delavcev in uslužbenec ter vsi gojenci Predvojaške vzgoje. Leti so sestavili partizansko brigado, ki je nato prepevajo skozi mesto odkorakala proti St. Joštu. V njihovih vrstah smo opazili tudi komoro, bolničarski vod in kurirje in — kuhanje z vso potrebno opremo. Okoli 10. ure dopoldne je brigada uprizorila napad na St. Joštov vrh, ki so ga branile tri čete. Približno čez tri četrti ure so se napadeni predali, nakar je bil partizanski miting.

Po vrnitvi s St. Jošta je bilo v „Savi“ veliko slavlje. Kolektiv je prevzel prehodno puško kot prvi v oktobru med tekmovalci za 10.-letnico JA. Zmagovalcem je ob tej priliki govoril član MK KPS tov. Balderman. Sledil je kulturni program, ki ga je z uspehom izvedlo domače kulturno-umetniško društvo, nato je član Glavnega odbora ZB tov. Borc izročil kolektivu prehodno puško hkrati z zahvalo za njihove uspehe v tekmovanju.

V „ZVEZDI“ SO SLAVILI PRAZNIK REPUBLIKE Z IZPOLNITVJO SVOJEGA PETLETNEGA PLANA

Delovni kolektiv invalidskega podjetja „Zvezda“ v Kranju je 28. novembra zvečer, hkrati z Dnevom republike proslavil izpolnitve petletnega plana. Slovesnosti se je udeležil tudi predsednik Izvršnega odbora Mestnega ljudskega odbora, ki je med govorom izročil najzaslužnejšemu možu v kolektivu, Francu Omanu, visoko odlikovanje — Red dela III. stopnje. O izpolnitvi petletke je poročal tov. Košir, predsednik delavskega sveta. Svečanemu delu proslave je sledil vedri del.

TUDI V DRUGIH KRAJNSKIH PODJETJIH SO PROSLAVILI 29. NOVEMBER

V vseh večjih in manjših podjetjih so delavci sveti 28. novembra slavnostno zasedali, popoldne oz. zvečer pa so se

Delavci v „IBI“ hočejo zasesti prvo mesto v II. skupini tekmovalcev

Ves čas tekmovanja za 10.-letnico JA se kolektiv IBI v Kranju uspešno uveljavlja na gospodarskem, političnem in kulturno-prosvetnem področju kakor tudi v izvenarmadni vzgoji, pri protiletalski zaščiti itd. Kulturno-umetniška skupina šteje preko 50 članov in ima za seboj že vrsto uspehov nastopov.

Kolektiv IBI vodi v II. skupini tekmovalcev skoraj skozi vse mesece tekmovanja. Nič manjših uspehov kot poprej ni imel v novembру. Izvedeli so vajo v protiletalski zaščiti, s kulturnim programom so gostovali v okrevlaju v Preddvoru, strelci pa so se pomerili v Struževem. Najlepše rezultate sta dosegla Janez Bolka in Justi

zbrali vsi člani kolektivov k proslavam, za katere so skoraj povsod pripravili kulturne programe. V „Iskri“ so proslavljali Dan republike v svoji sindikalni dvorani, prav tako v „Inteksu“ v „IBI“, v „Pleternici“ in v „Tiskanini“.

v Škofji Loki . . .

8-letnico rojstva nove Jugoslavije so v Škofji Loki lepo proslavili. V tednu pred praznikom so izvedeli volitve v frontne odbore, ki so prav dobro uspele, saj jih je skoraj toliko volilo kakor pri državnih volitvah. Na predvečer Dneva republike pa so bile po vseh večjih podjetjih proslave, medtem ko so imela mestna podjetja skupno prireditve v krojaški delavnici, trgovski uslužbenici pa v gasilnem domu. Osrednja akademija, namenjena vsem Škofjeločanom, je bila v kulturnem domu. O pomenu 29. novembra je govoril prof. Stanko Hribenik. Sledil je pester spored, pri katerem so sodelovali orkester SKUD „Tone Šifrer“, pevski zbor gimnazijev in gojencev vojne akademije, vmes pa je bilo več recitacij.

29. novembra zvečer pa so imeli lepo prireditve z zabavo oskrbovanci, delavci in nameščenci v Domu slepih.

v Tržiču . . .

Kakor vsako leto je Tržič tudi letos dobro slavil 29. november. Na predvečer se je na slavnostni akademiji na Skali zbralo preko 500 ljudi. V pozdravnem govoru je tov. Lovro Cerar prikazal delo in uspehe naše mlade ljudske države, nakar so zbrani poslušali orkestralni in pevski koncert SKUD Ivan Cankar. Na Dan republike so se Tržičani oddolžili žrtvam osvobodilne vojne z žalno komercijo na mestnem pokopališču. Ob deseti uri dopoldne je bila tradicionalna štafeta na Cankarjevi cesti, pri kateri je sodelovalo 6 športnih, 8 organizacijskih in sindikalnih, ter 4 ženske ekipe. Med športnimi je zmagala ekipa obojkarjev, med ženskimi ekipa telovadnega društva „Partizan“, med organizacijskimi pa ekipa Predvojaške vzgoje. Po tekmi je krenila povorka s predstavniki množičnih organizacij in oblasti na Čegelše k odkritju spomenika padlim borcem. Pri prireditvah je sodelovalo preko 1000 ljudi, kar ponovno dokazuje, da je tržiško delavstvo zvesto pridobitvam ljudske revolucije pri nas, in jih je pripravljeno tudi čuvati.

V popoldanskih urah so različne organizacije in podjetja priredila ljudska ravanja, Tovarna kos in srpov pa je ta dan proslavila tudi izpolnitve petletnega plana.

v Žireh . . .

Sindikalno kulturno-umetniško društvo „Oton Zupančič“ v Žireh je priredilo na

predvečer Dneva republike zelo uspelo slavljenje. Tovariš Roman Maligoj je z besedo oživel dobo osvobodilne vojne in naštanka nove Jugoslavije in nato prešel na vlogo naše države v današnji svetovni borbi za ohranitev miru.

K lepem programu so prispevali po nekaj točk orkester domačega ljudskoprosvetnega društva, godba na pihala v Tovarni športnih čevljev, zbornimi recitacijami pa gimnaziji in gojenci industrijske šole. Sestri Erjavčevi, ki ju je spremljal ob klavirju tov. Jobst, sta zapeli v duetu dve narodni pesmi. Za zaključek pa sta izvajala Jobst in Pavla Erjavčeva daljšo štiriročno klavirska skladbo.

in v Naklem

Tudi Nakelčani so proslavili Dan republike na predvečer praznika. Bogat in dobro naštudiran program, ki so ga pripravili na to prireditve in nabito polna prosvetna dvorana dokazujejo, da vaščani spoštujejo spomin na rojstvo nove Jugoslavije.

Govoru o prazniku so sledile deklamacije učencev nakelske osnovne šole, pevske točke, ki so jih izvajali člani domačega KUD „Dobrava“ ter nastop mladičev nakelskega telovadnega društva „Partizan“ s puškami.

Po proslavi so množične organizacije pridile veseli večer s plesom. Čisti dobiček so namenili za Novoletno jelko. Prireditve je uspeла in že te dni se bo sestal pripravljalni odbor za Novoletno jelko, kakor so

Zirovci so odkrili padlim spomenik

Na Dan republike so Zirovci odkrili na Selu padlim borcem spomenik. Dasi je naletaval sneg, se je zbrala k slovesnosti v dopoldanskih urah ogromna množica ljudi. Potem ko je Milan Zakelj, domačin in prvoborec spomenik odkril, sta spregovorila še predsednik Sveta za blagovni promet LRS, minister Albert Jakopič — Kajtimir, ki je orisal borbo, v kateri so od 1. do 3. avgusta 1943 padli partizani, ki so jim postavili spomenik in major Korošec, ki se je 3. avgusta z jurišem prebijal skozi okupatorjev obroč v Žirovskem vrhu.

Pri odkritju je sodelovala godba Tovarne športnih čevljev, pevski zbor SKUD Oton Zupančič in člani vseh krajevnih organizacij in društev. Spomenik je bil dobesedno zasut z venci, ki so jih prinesli člani Zveze borcev NOB, krajevnega komiteja KP v Žireh, člani krajevnega ljudskega odbora in frontne organizacije, predstavniki sindikatov, Antifasistične

Nekaj misli o volitvah v nove četrte odbore OF v Tržiču

Že nekaj časa sem Tržičani precej razpravljajo o volitvah v nove frontne odbore. Precej priprav je bilo treba, da se se frontoveci dobro seznanili z novim načinom volitev.

Prvi so volili frontoveci v peti četrti, ki so do sedaj imeli za najslabšo. 90 odstotna udeležba — med tistimi, ki niso prišli voliti, pa se jih je precej opravičilo — dokaj jasno dokazuje, da se frontoveci zavedajo svoje dolžnosti. Občni zbor so izvedli tudi na terenu Bistrice.

Oba občna zborata sta dosegla svoj smotri. V živahnih razpravah so reševali gospodarske, politične in drobne osebne probleme. V zdravi kritiki so v peti četrti navedli vse, kar so dotlej nekako zanemarjali, predvsem po krivdi vodstva komunalne dejavnosti v Tržiču in drugih poverjenih pri MLO. Ves razgovor je dal slutiti, da so frontoveci spredeli, da je njihovo sodelovanje pri političnem in pri gospodarskem življenju na njihovem področju nujno potrebno.

Na občnem zboru v Bistrici pa so bili volivci med diskusijo preveč osebni. Bolj kot gospodarske dejavnosti so se med razpravo lotili vprašanja plač, bonov itd., skratka stvari, ki so že z zakoni določene in jih Fronta nikakor ne more spremniti. Zelo malo pažnje pa so posvetili izboljšanju komunalne dejavnosti in izboljšanju dela v frontni organizaciji. Tudi udeležba ni bila zadovoljiva; zbralo se je le 70 odstotkov volivcev. Upajmo, da jih v drugih četrtih, kjer bodo ta teden izvedli volitve, ne bodo posnemali!

26. novembra sklenili predstavniki množičnih organizacij.

Na Dan republike so nakelski pionirji s pomočjo telovadnega društva „Partizan“ odigrali praznik v čast šahovski turnir. Priredili so ga v novih prostorih množičnih organizacij, sodelovalo pa je 11 pionirjev. Prvo mesto je osvojil Franci Kuhar z 9 točkami, drugo Lojze Rakovec, tretje pa Nace Pavlin.

Pred praznikom so nakelski frontoveci, zlasti člani KDZ Dobrava opravili več prostovoljnih delovnih ur pri dovozu gramoza in posipavanju cest na območju svojega krajevnega ljudskega odbora.

padlim spomenik

fronte žena, mladinske in pionirske organizacije, Zveze vojaških vojnih invalidov, gasilskih enot v Žireh in v Dobračevem, delavci iz Tovarne športnih čevljev, člani kmečke delovne in kmetijske zadruge v Žireh, člani SKUD „Oton Zupančič“, prosvetni delavci, člani strelske družine, planinskega društva, ljudske tehnične, društva upokojencev, lovskih družin, fizičkulturnega društva, Rdečega križa in drugi.

Padle so počastili tudi gojenci oficirske šole za zvezo in sicer s častno salvo.

Izpolnili so petletko

Malokdo pozna neznaten rudnik kaolinita, tam pod Kamniškimi planinami. In vendar koraka tudi ta kolektiv krepko s časom naprej in se ponaša z uspehi, ki ga postavlja v vrsto naših najnaprednejših kolektivov. Najlepši uspeh je kolektiv dosegel na predvečer Dneva republike, ko je v celoti izpolnil petletni plan.

Okoli 82.000 mladincev in mladink iz najrazličnejših krajev naše države je do 29. novembra zgradilo progo Debobjanja Luka. V gradnji je le še predor Ljubljanske vode, skozi katerega bo pa že ob koncu leta stekel prvi vlak.

Občni zbori frontnih organizacij

Poročali smo že, da so Škofjeloški frontovci izvedli občne zbore osnovnih frontnih organizacij, nismo pa omenili, da so občni zbori proti pričakovanju dobro uspešni. Gledate organizacije in tudi udeležbe sta bili najboljši prva in druga mestna četrt. V drugi četrti so se frontovci udeležili občnega zbora in volitev skoraj 100 odstotno. Tako je ta četrtni odbor dokazal vsem drugim, kaj se da z dobro organizacijo in pravilno aktivizacijo članstva dosegci. Najslabše je bil obiskan občni zbor OF v četrtem kvartu, kjer je bil propagandni aktiv najmanj prizadelen. Vsa priznanja zaslužijo tudi frontovci pri Sv. Barbari in Sv. Andreju, ki so se kljub razsežnemu terenu v velikem številu udeležili občnih zborov.

Na zborih so frontovci sklenili, da bodo aktivno sodelovali pri pripravah za volitve v občinske ljudske odbore, se vsestransko vzgajali, redno plačevali članarino, pomagali pri gradnji spomenika padlim med osvobodilno vojno in skrbeli za čiščenje ulic in cest.

Za občni zbor OF je teren Klanc, Planina, Huje v Kranju zelo lepo okrasil dvorano Prešernovega gledališča. Uspešnemu delovanju propagandne komisije gre zahvala, da je bila dvorana ob tej priliki nabito polna. Lepa udeležba pa dokazuje tudi veliko zanimanje frontovcev za letni obračun svojega dela.

V imenu dosedanjih terenskih odborov OF je jedrnato poročal tov. Dušan Reja. Zbor se je s poročilom v celoti strinjal.

Med razpravo se je oglašil Franci Kristan in obsodil mestni plenum OF ker ni dovolj pomagal terenskim frontnim organizacijam. Vzlič temu so dosegle zlasti žene lepe uspehe. V diskusiji je posegel tudi sekretar mestnega komiteja tov. Andrej Brovč, ki je prikazal notranji in zu-

nanjepolitični položaj. Njegova izvajanja so člani zbora z zanimanjem poslušali.

Po delu Fronte na omenjenem terenu sodimo, da se bodo morali frontovci po drugih terenih resno potruditi, če bodo hoteli v tekmovanju, ki ga je razpisal mestni odbor OF, teren-Klanc, Planina in Huje prehiteti.

Volili so tudi frontovci v središču mesta. Kar dva občna zbora so sklicali hkrati. Oba sta bila glede udeležbe presenetljiva. (Prej je imelo središče šest terenskih odborov, katerih delo pa ni bilo zadovoljivo, ker je bilo med njimi malo povezanosti. Zato so se tudi odločili le za dva odbora.) Diskusija po poročilih je bila kaj pičla in se v glavnem ni dotaknila tistih problemov, ki so v mestu najbolj aktualni. Tu mislimo na ljudsko inšpekциjo, — njenega dela skozi vse leto ni bilo čutiti, nadalje na komunalne zadeve ter politično in kulturno vzgojo. Občna zborna sta bila 4. t. m. ob 20. uri v Prešernovem gledališču in Sindikalnem domu.

Ali si že poravnal naročnino za „Gorenjski glas“?

Rekruti v Kranju so prisegli zvestobo ljudstvu, Partiji in Titu

Na Dan republike so imeli tudi v kranjski garniziji svečano proslavo, med katero so rekruti iz vseh krajev naše domovine pred svojimi starešinami prisegli zvestobo ljudstvu ter našemu državnemu in partizanskemu vodstvu. Mladim vojakom je ob tej priliki spregovoril podpolkovnik Branko Babič, ki je med drugim poudaril pomembnost trenutka, ko s prisego postajajo Titovi vojaki, ki se ne boje nobenih groženj imperialističnih agresorjev z vzhoda.

DOGODKI DOMA

Tkalki Zorka Kojič in Zagorka Andrejevič v tovarni „Kosta Stamenkovič v Leskovcu sta izpolnili v čast Dneva republike že drugo petekto in delata že za tretjo.

Potapljaška ekipa podjetja „Brodospas“ bo čez zimo izvršila vse priprave za dvig 4 potopljenih ladij na dnu reške luke.

Kapitalna graditev v Sloveniji izpolnjena. Vsa gradbena podjetja v Sloveniji so do 24. novembra izpolnila svoje gradbene naloge za letošnje leto. S tem je bil na naših najvažnejših gospodarskih objektih izpolnjen plan letošnje kapitalne graditve.

Zagorski rudarji so žrtvovali nedeljo za kopanje premoga, namenjena upokojencem. Ker je bilo delo prostovoljno, bodo v ceno vračanani samo režijski stroški. Ce bodo premog pravilno razdelili, bodo upokojenci čez zimske mesece s kurjavo prekrbljeni.

Za mladinsko progo Doboj—Banja Luka je največ prispevala bosanska in hercegovska mladina, saj je bilo na proggi nad 17.000 mladincov, t. j. 2500 več kakor so predvidevali. Samo v septembru so osnovali 20 izrednih brigad s 1100 brigadirji, v oktobru pa se je tem priključilo še 2000 brigadirjev.

V vasi Halilovec pri Sanskem mostu so naleteli na prva ležišča modrega azbesta v

naši državi. Uporabljajo ga za barvanje ladij, krovnih naprav in vseh predmetov, ki jih je treba obvarovati pred učinkom kislina.

Beograjsko podjetje za uvoz in izvoz kmetijskih pridelkov — Agroprodukt — bo izvozilo 250 ton suhih sлив na Finsko, kar se po osvoboditvi še ni zgodilo.

V zagorski rudnik so prispli prvi deli električnih naprav za nov dvigalni stroj. Namesto dosedanjega kombiniranega dviganja premoga od nadstropja do nadstropja bo novi stroj obratoval neposredno. Tako bo sproščene precej delovne sile, ki predstavlja najbolj pereč vprašanje v tem premogovniku.

Jugoslovanski Rdeči križ je pripravil tretji transport otrok nemške nacionalne manjšine. Staršem in sorodnikom bo vrnil 208 otrok, ki so po večini iz Nemčije, nekaj pa tudi iz Francije, Anglije in Svice.

Kamničani, dopisujte v svoje glasilo

Skodelica kave

Triinštideset let bo minilo 11. decembra, odkar je Ivan Cankar umrl in vendar slovenska zemlja še ni odila književnika, ki bi ga zasenčil.

Velikokrat v svojem življenju sem storil krivico človeku, ki sem ga ljubil. Taka krivica je kakor greh zoper svetega duha: ne na tem, ne na onem svetu ni odpuščena. Neizbrisljiva je, nepozabljiva. Včasi počiva dolga leta, kakor da je bila ugasnila v srcu, izgubila se, utopila v nemirnem življenju. Nenadoma, sredi veselje ure, ali ponoči, ko se prestrašen vzdržam iz hudih sanj, pada v dušo težak spomin, zabolji in zapeče s toliko silo, kakor da je bil greh šele v tistem trenutku storjen. Vsak drug spomin je lahko zabrisati s kesanjem in z blago mislio — tega ni

V zadnjih dneh po stetu

Izid glasovanja v posebnem političnem odboru Generalne skupščine OZN, s katerim se je končala petdnevna razprava o jugoslovanski pritožbi proti napadnemu politiki ZS in njenim satelitom, pomeni na eni strani popolno zmago jugoslovanske politike, hkrati pa splošno odsodo imperialističnih teženj moskovskih mogočev. Za jugoslovanski predlog resolucije je glasovalo 50 držav, proti so bile samo delegacije SZ, Ukrajine, Belorusije, Češkoslovaške in Poljske; perzijska in afghanistanska delegacija (obe državi mejita na Sovjetsko Zvezdo) pa sta se glasovanja vzdržali.

Pretekli teden so se odigrali na Srednjem in Daljnem vzhodu burni dogodki. V Siriji so izvedli domači oficirji državnih udar, v vrgli vladu populistov, ki je bila naklonjena SZ. Prav takšen položaj je nastal tudi v Siamu, kjer vojaški odbor po udaru razpušča parlament. V državi se je namreč začela sproščati korupcija, hkrati s pridržanjem sovjetskega vpliva.

V egiptsko-angleških odnosih še vedno ni vidnejšega izboljšanja. Zadnje poročilo pravi, da je prišlo pri Suezu do težkega spopada med egiptovsko policijo in britansko vojsko, ki je imel krvave posledice.

Perzijski ministrski predsednik Mosadegh se je že vrnil iz Amerike, dasi ni

dosegel zaželenih rezultatov v perzijsko-britanskem sporu glede petroleja.

V Tibet je prišel v smislu „mirne osvoboditve“ prvi guverner LR Kitajske in z njim vred okoli 10.000 vojakov.

Samo na Koreji ni bilo v tem tednu nič novega. Vse je v znanimenju sklenitve premirja, ki pa se se vedno zapleta z novimi predlogi. Hujših spopadov in sprememb na bojišču v tem tednu ni bilo.

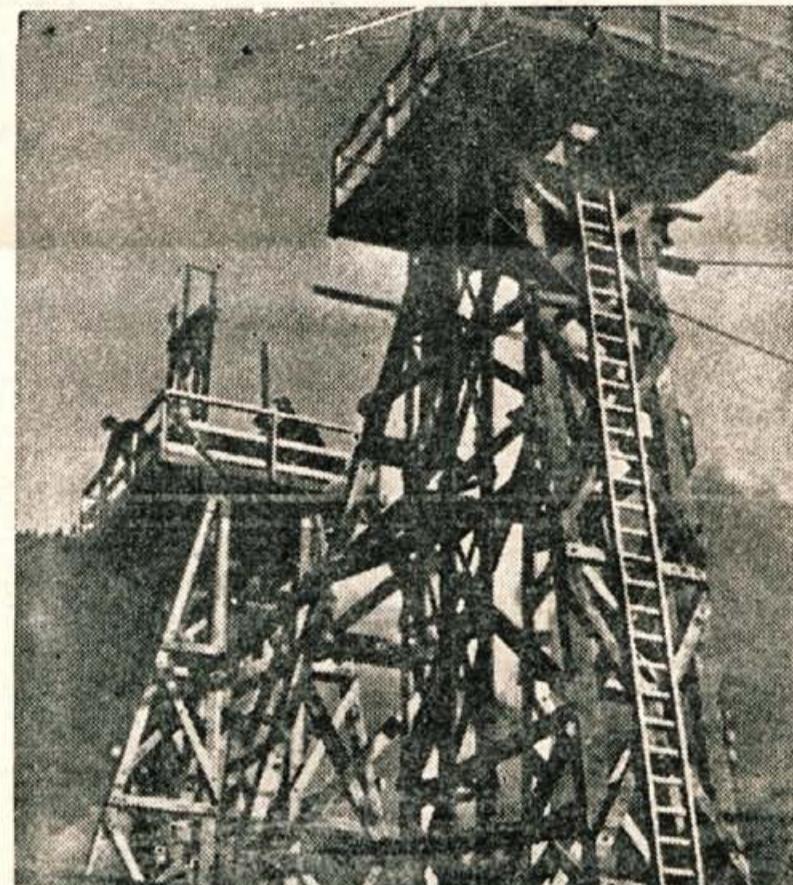
Pričetek šahovske sezone v Kranju

Znano je, da je šahovsko društvo v Kranju prišlo pred sedmimi meseci ob svoje prostore in da neštete prošnje in intervencijske nato niso niti zaledile. Samo uvidevnost zastopnikov JA, podpolkovnika Glumpaka in kapetana Matušiča, ki sta dala šahistom na razpolago dvorano, se moramo zahvaliti, da šahovsko društvo, ki ima 250 članov in je eno najmočnejših v Sloveniji, ni razpadlo.

V počas. stev 10-letnice JA je bil 2. decembra 1951 šahovski brzturnir, ki se ga je udeležilo rekordno število igralcev. Med 104 šahisti sta zmagala prof. Kuster in Pogačnik, tretje mesto je osvojil novičan društva tov. Karel Misjak, četrto in peto mesto pa si delita Bogdan Fajon in Zihler.

Ker bo v petek 7. t. m. igralni prostor SD Kranj v prostorih doma JA dokončno urejen, bodo šahisti začeli s turnirji IV. in V. kategorije in brezkategornikov. V nedeljo 9. decembra pa bo v isti dvorani dvojboj med šahovskim društvom v Kranju in JA.

Poslej namenjava društvo organizirati vsak mesec brzturnirje, handicap matche in simultanke. V načrtu je tudi sindikalno moštveno prvenstvo. Društvo bo prirejalo še redna tedenska predavanja o šahovski teoriji, s katero jih bosta seznanjala šahovski mojster Puc in Pogačnik.

Iz leta v leto rastejo ob naših rekah nove hidrocentrale. Ob njih se dvigujejo novi transformatorji, ki bodo oddajali električni tok mestom in vasem

žak in pretčak, do zadnje ure krvaveč je greh, ki je ostal samo v srcu kakor spomin brez besede in brz oblike. Le sami sebi ga človek izpoveduje, kadar strmi v noč in mu je odeja na prsi težja od kamna.

„Ne, kradel nisem, ne ubijal, ne preštel; čista je moja duša!“

Laživec! Ali nisi lupil jabolka, ko si šel mimo lačnega ter si ga pogledal brez sramu? Hujše je bilo, nego da si kradel, ubijal in preštel! Pravični sodnik, srce, bo raje odpustil ubijalcu, ki je gredoč pod vislice pobožal jokačega otroka, nego tebi čistemu! Zakaj srce ne pozna malenkosti in tudi ne paragrafov...“

Pred petnajstimi leti sem prišel domov in sem ostal doma tri tedne. Ves tisti čas sem bil potrt in zvoljen. Stanovanje smo imeli pusto; v nas vseh je bilo, zdi se mi, nekaj težkega, odurnega, kakor vlažna senca.

Prve noči sem spal v izbi; včasih sem se ponosi vzbudil, pa sem videl v temi, da je bila mati vstala iz postelje in da je sedela za mizo. Cisto mirno, kakor da bi spala; dlani je tiščala k čelu, njen beli obraz se je svetil, tudi če je bilo okno zagrnjeno in ni bilo zunaj ne lune ne zvezd. Poslušal sem natanko in sem razločil, da to ni sopenje spęčega, temveč

mukemata zatajeno intenje. Odel sem se preko glave; ali skozi odejo in tudi še v sanjah sem slišal njeno ihtenje.

Preselil sem se pod streho, v seno. V ta svoj dom sem plezel po strmh, polomljenih stopnicah, lesivi podobnih. Postlal sem si v seno, pred vrata na klanec pa sem si postavil mizo. Razgled moj je bil siv, razgladan zid. V zli volji, v potrosti in černih skrbeh sem pisal takrat svoje prve zaljubljene zgodbe. Siloma sem vodil svoje misli na bele ceste, načvetoče travnike in dišeča polja, da bi ne videl sebe in svojega življenja.

Nekoč sem si zaželet črne kave. Ne vem, kako mi je prišla na misel; zaželet sem si je. Morda le zategadel, ker sem vedel, da niti kruha ni doma, kaj šele kave. Človek je v sami razmišljenosti hudoven in neusmiljen. Mati me je pogledala z velikim, plahim pogledom in ni odgovorila. Pust in zvoljen, brez besede in pozdrava sem se vrnil pod streho, da bi pisal, kako sta se ljubila Milan in Breda in kako sta bila obadva plemenita, srečna in vesela.

„Roko v roki, obadva mlada, od jutrišnjega sonca obzajena, v rosi umita...“

Začul sem tiste korake na stopnicah. Prišla je mati; stopala je počasi in varno.

(Nadaljevanje na 3. strani.)

Cankarjev „Jakob Ruda“

Ob uprizoritvi v Prešernovem gledališču

Za tretjo premiero je Prešernovo gledališče v Kranju uprizorilo Cankarjevega le malo igranega „Jakoba Rudo“. Ta drama je, kot ugotavljajo vsi kritiki od leta devetnajst sto dalje, prav malo dramatična; dejanje je avtorju postranska stvar, značaji so neizraziti in megljeni; naletimo na polno neverjetnost — in vendar je delo tako tehtno in pomembno, da je po 50 letih še vedno vredno uprizoritve in bo tega vredno tudi čez 50 let. Ne iz spoštovanja do velikega imena, ne kot pričevanje neke davne minule dobe, temveč zaradi svojega idejnega jedra. Osnovna misel drame je, da so dejanja, ki so po pisanih zakonih in družbeni morali sicer dopustna in upravičena, po naravnih zakonih greh nad človekom, in da nasilja nad človeškim hotejem ne moreš početi brez krivde. Etos — živ in sodoben bolj kot kdaj.

Ruda je grešil nad svojo ženo in upopastil dom. Svoje krivde se zaveda. Ta nekdaj tako vitalni mož čaka s pasivno resignacijo, da se mu zruši svet nad glavo. Le hčere Ane ne sme potegniti s seboj v propast. Dokler misli, da snubi Broš le Drenovo, ga odklanja. Toda Broš zagotavlja, da Ano ljubi. Ruda ve, da je v zakonu na boljšem tisti, ki je ljubljen, kot tisti, ki ljubi. Verjame, da bo Ane srčna v zakonu, v katerem jo bo mož ljubil in spoštoval, dasi sama ni zaljubljena vanj. Toda Ruda je v zmoti. Broš je najprej do lepega posestva, po Ani pa hlepi le s slo starikavega razuzdanca po brstečem dekletu. Ne v tem, da Broša ni spregledal, v tem da ga ne poskuša spregledati, čeprav sluti v vsem nekaj nečednega, je Rudova etična krivda. Spregledati pa noč, ker je taka rešitev njemu v prid.

V Dolinarju, mladostni Anini ljubezni, je Cankar osvetlil enak etični problem z druge plati. Dolinar ne prepreči Rudovega samomora; če se natanko vzame, ga še celo potiska vanj, je torej po črki zakona kriv. In vendar ravna Dolinar po vesti in pošteno. Molči, ko izgubi Anico, dokler ne spregleda, da je „Broševa nevesta nedolžna žrtev“. Sele po tem spoznanju, zaradi nje, ne zaradi sebe, razpolodi meglo izpred Rudovih oči in mu pokaže pot. V njem ni krivde in zato ne dramske nujnosti, da ne bi bil v življenju srečen. Rudovo očiščenje in žrtev izgubi svoj namen, če naj se krivda očetov prenaša na otroke. To je kodificirani etos starega testamonta, in ne etos Cankarjev. Tudi pove sam v pismu Ani Lušinovi: „Zdaj vidim, da bi napravil celo veliko legiščno in dramatično napako, če bi pustil, da ostane Ana nesrečna“ (podčrtal recenzent).

Osnovna misel drame je toliko močna,

da je tudi deloma netočna režijska konceptija vlog obeh protagonistov ni mogla zabrisati. Težišče drame je namreč v **Radejevičevi** režiji prenešeno z Rudove na Anino tragedijo. Ne glede na to je ustvaril režiser toplo občuteno predstavo in se približal cankarjevemu slogu, katerega lepotu je v preprostosti in iskrenosti. Diamočno je predstava rasla od prizora do prizora, le prizor Rudove samoobtožbe je ostal izrazito statičen in neučinkovit. Mizaranca je razgibana, toda mestoma na rečena. Prepogosto se ponavljajoča igra s hrbotom v občinstvo moti že sama po sebi, pri slabih govorchih med igrailci pa je še v škodo tekstu.

Jože Pristov je bil po zunanjji pojavi še zmeraj zanimiva ruina nekdaj lepega, energičnega in samozavestnega Rude, notranje pa se vloga v njem ni izkristalizirala. Diferencirane igre v boju med dobrim in zlím v sebi razpadajoče osebnosti ni zmogel in si je pomagal z zunanjimi izrazi tega razpada.

Irena Oblakova je v Ani pokazala dočasno mero človeške in umetniške zrestlosti. Z njej lastno lepoto je nadahnila vsak utrip te tako cankarjeanske ljubeče in tihotreče ženske. Prizor med njo in Marto v drugem dejanju je bil igralski višek verčera.

France Trefalt je plastično izrazil osnovne komponente Brošovega značaja: hnavščino, špekulantstvo in s cukrenim nasmethom pokrito prostaštvo. Vlogo je izdelal skrbno; bil je stilno dosleden v vsem širokem prehodu od korektnega trgovca do v pijanosti alkohola in pohote prebujene živali.

Lik prisklednice Marte, ki pod navidezno brigo za brata skriva le svoj umazani egeizem, je podala Kljo Maverjeva z zunanjim skromnim, toda pretehanimi izražnimi sredstvi.

Dolinar je Maksov, Ščukov in Jermanov predhodnik, puntarska natura in borivec za človeka in njegove pravice. V Erženovi interpretaciji se je spremenil v hladnega opazovalca in nekoliko naveličanega rezonanca. V igri je pasiven in se ne približa Cankarjevim svetlim likom.

Dobnik ni tak premočten in nekomplikiran značaj, kot se kaže na prvi pogled in kakršnega je podal M. Cegnar. V njegovi duševnosti so temne globine, kamor Cegnar ni prodrl. Dobnikova hči Alma, na videz naivna, razigrana malomeščanska punčka se v igri Nike Juvanova iz prizora v prizor razgalja v zavidno, preračunljivo in hladno samico. Ves ta prehod je barvito niansira, svoj „priateijski“ odnos do Ane pa bi lahko še bolj krepko podčrtala. Že-

ni Koželj je brezbarven filister povprečne inteligence in tak je tudi v Kovačičevi interpretaciji.

Učitelja Justina je Cankar postavil prav na mejo šiviloščine. Takšno sveto preproščino je tudi odigral Cigoj — do natančnega Rudova smrti. Ob tem pa je dobil njegov glas trd, kovinski ton obtožbe, bližji Maksu, Dolinarju, kot Šiviligoju. Svojevrsten odtenek, vendar ne v skladu z avtorjem.

Ano je v alternaciji odigrala še Anka Cigojeva, učitelja Justina pa M. Mayer. Nisem imel prilike videti dramo v tej zasedbi, torej ne morem poročati; priponmil pa bi nekaj k alternacijam. Sodim, da tam, kjer šteje ansambel pičel ducat igralcov, ni strahu, da bi bil kdo brez posla, saj vidimo istega igralca med eno predstavo tudi v treh vlogah. Ta peščica ljudi bo dala enajst ali dvanajst premier — kar pomeni za slehernega trdo delo od jutra v pozno noč, dan za dnem do konca sezone. Bojim se kvara v umetniški rasti posameznika prej od preobilja, kakor zaradi ponemanjanja vlog.

Inscenacija Marijana Pliberška je ugašala. Na odrsko zelo razgibanem tlorisu je postavil sceno, ki je s svojo težo soustvarjala moreče vzdružje Rudovega doma.

Dramski uprizoritev živi največkrat le od premiere do premiere. Le nekateré predstave obstojejo dalj časa: nadpovprečno dobre ali prav slabe. „Ruda“ bo obstal! Ne le, ker smo videli v dokaj enoviti predstavi nekaj za Kranj nadpovprečnih likov (Ana, Broš), ki se jih bomo spominjali še lep čas, ampak tudi, ker je predstava dokazala, da je skepsa, s katero gledališki ljudje vrednotijo to dramo, neutemeljena.

—ič

Skodelica kave

(Nadaljevanje z 2. strani.)

v roki je nesla skodelico kave. Zdaj se spominjam, da nikoli ni bila tako lepa kakor v tistem trenutku. Skozi vrata je sijal poševecen pramen opoldanskega sonca naravnost materi v oči; večje so bile in čistejše, vsa nebeska luč je odsevala iz njih, vsa nebeska blagost in ljubezen. Ustnice so se smerljale kakor otroku, ki prima vesel dar.

Jaz pa sem se ozrl in sem rekел z zlobnim glasom:

„Pustite me na miru!... Ne maram zdaj!“

Ni se bila na vrhu stopnic; videl sem jo samo do pasu. Ko je slišala moje besede, se ni ganila; le ruka, ki je držala

Sonce - vir življenja

Prvotnemu človeku se je zdelo Sonce neumljivo, zato ga je uvrstil med bogove, stara znanost pa je videla v njem mogočno žarišče svetlobe in topote. Sele z izumom dolnjogleda se je človeštvo dokopal do nekaterih spoznanj o vsemirju. Daljnogled nas je prepričal, da smo le prebivalci neznanstvenega planeta, Sonce pa je s svojo družino le majhno plavajoče otoče v neskončnem vsemirskem prostoru. Končno je znanstvenik uspel izračunati obseg Sonca in njegovo oddaljenost od zemlje. Vlak, ki vozi 60 km na uro, bi vozil do sonca 283 let (149 milijonov km). Če bi bilo Sonce votla krogla, bi lahko spravili vanj 1,250.000 zemeljskih krogel.

Kakšno je Sonce? Da je žarcē telo, ki oddaja v vsemirski prostor ogromne količine kalorij (kalorija je toplota, s katero segrejemo 1 kub. centimeter vode za 1 stopinjo Celzija), in da s svojo svetobo in toploto vzdržuje vse življenje na zemlji, so vedeli že starci znanstveniki. Po izumu spektroskopa v 19. stoletju pa je znanost prodrla še dlje. Ugotovila je, da sestavlja Sonce isti elementi kakor druge znanstvene, in tedaj je prodrla načelo o enotnosti vesoljstva.

Sončna masa je v svoji notranjščini strahovito vroča, saj znaša njena temperatura približno 5 milijonov Celzijevih stopinj, na površini pa je znatno hladnejša; doseže „skomaj“ 5000 stopinj Celzija. Zakaj obstaja tolkina razlika in kakšni so kemični procesi, ki povzročajo nenehno gibanje in razgarjanje te glinaste gmote, pa nam znanost še ne more pojasniti.

Kaj bi bilo, če bi nekega dne Sonce ugasio? Na zemlji bi zavladala večna tema, strahoten vsemirski mrz bi ohljal zemeljsko skorjo, tako da bi vse življenje ščasoma zamrlo. Končno bi se temperatura zemlje izenačila s temperaturo mrzlega vsemirskega prostora.

skodelico, se je tresla. Gledala me je prestrašena, luč v očeh je umirala.

Od sramu mi je stopila kri v lica, stopil sem ji naproti s hitrim korakom.

„Dajte, mati!“

Prepozno je bilo; luči ni bilo več v njene oči, smehljaja ne več na njene ustnice.

Popil sem kavo, pa sem se tolažil:

„Zvečer ji porečem tisto besedo, tisto ljubezni, za katero sem ogoljufal njeni ljubezen...“

Nisem je rekel ne zvečer, ne drugi dan in tudi ne ob slovesu...“

Tri ali štiri leta kasneje mi je v tujini tuja ženska prinesla kavo v izbo. Takrat me je izpreleto, zasekelo me v srcu tako močno, da bi bil vzkriknil od bolečine. Zajakr se je pravičen sodnik in ne pozna malenkosti...“

Ivan Cankar

GREY

Tam, kjer sonce zahaja ...

Δ>

Onstran zeleni preproge se je dvigal teman grzd... Očesu se je zdelo, da je le enakomerna, vase zaprta pregrada, le tu in tam predrta z drobnimi, svetlikajočimi se lisami. In kjer ga je bio konec, so štriele škrbine skal v nebo, oblite z magično svetobo, zastrite z zlatomcdro in rdečkastosinjo tančico, pod katero so postali trdi obrazi mehki, da so bili kakor da jih je vase zavil mrak.

Zdaj se je sonce potopilo v globino med obema vrhoma, nad katrima so v globoki modrini neba žareli modrozlati oblački, bleščeci ko opali, rožnati v sredini, žametasti ob robovih. Vsaka skalna konica, vsaka zascka je bila potopljena v čudovito nadzemsko barvno bleščavo. Ko tekoče zlato je lilo s skalnih robov, vsak vrh je bil ognjen v kraljevski purpurnat plašč. Od hipa do hipa se je spremenalna slika. Se enkrat se je zlila čez in čez blesčeca lepota luči in nato ugasnila. V dolinah so se zbirale sence, ki so se poganjale više in više in počasi zavijale vse Sedlo v svojo temno obleko...

Zazvonil je zvonec, ki je poklical Rocka k večerji. Ko je vstopil, je bila že vsa družina zbrana okrog mize. Gospodar ga je kaj nemilostno sprejel.

„Vi — čujte, dragi!“ je dejal. „V bodoče, če vam je po volji, pridite takoj, ko pozvoni — kajti pri nas zvonimo le enkrat!“

„Ste dvakrat zaradi mene zvonili?“ je ves začuden vprašal Rok.

„Seveda sem — kajti drugače bi verjetno ničesar ne dobili pod zobj!“ je odgovorila Thea. Stala je ob očetu na zgornjem koncu mize. Na njenem obrazu in njenih očeh se je še bleščal odsvit sočnega zatona.

„Zahvaljeni za to — in oprostite mi, prosim, zamu... Prav gotovo sem prvi zvonec preslišal — tako lepo je zahajalo sonce.“

„To še ni nič posebnega — ampak ko bo še več oblakov na

28

nebu, takrat boste videli... Tu, Rock sedite na mojo desno stran, Thei nasproti. Verjetno vam to ne bo pokvarilo tekla!“

„Namesto, da zbijas take šale, rajši seznam gospoda Rocka z osta imi fanti, oče!“ je odgovorila Thea, ki ji je bilo nerodno.

„Tako je!... So vti tu? Kje pa je Ash?“

„Odjahal je“, je edgovoril eden od otrok.

„No, glej ga!... Potem, dragi Rock, bi bil tu Range Preston! To je Scoot, malo kratke pameti je, pa jo ni moja krivda, temveč za-luga njegove matere — sliši pa na Yranka.“

Vesel način starega in prisrčnosti, s katero je Rock pozdravil vsakega, je kaj kmalu ustvarila prijetno razpoloženje.

„No, potem pa lahko začnemo!“ je dejal Preston. „Sedite mladiči, in uđri!“

Kmalu se je kadilo iz mogočnih skled na mizi. Gospa Prestonova je vladala na srednjem koncu, levo in desno pa najmlajša, Lucy in Burr. Pakig Rocka je sedela Alice, ki ga je stregla nad vse postrežljivo. Na drugem koncu sta ob Thei dvojčka, ki sta si bila svoje slamlatoblešče lase namočila in jih trdo počesala nazaj, tišala svoje obraze globoko v krožnike.

Ostali bratje so sedeli ob Alice. Nihče ni izpregovoril nepotrebne besede. Vsi so bili s polno dušo zatopljeni v jelo.

Rock je slučajno ujel Thein pogled, ki ga je naravnost osrečil. Vendar se je ni upal še enkrat pogledati. Gledal je le njen krožnik, ki se je silno počasi praznil. Ali ni bila lačna, ali jo je zzmešal njegov prihod?.... To drugo bi ne bilo preveč dobro zanj! Samo ob sebi umevno ni bil iz takega kosa rezan, da bi tišal za dekletom, ki ga ne mara. Pa res ni napravil nanjo prav nobenega vtisa?.... Ali pa mu je morda zamerila, ko je cikal na ceremonijo z rižem v Winterjevi prodajalni?...“

Ko so vstali od večerje, se je zunaj že mračilo, vendar ni bilo se popolnoma temno, kajti med bežeče, bele oblačke je zaplavala luna.

Rock je sedel na vogal pred vrati, obdan od otrok. Starejsi sinovi so odšli, mlajši pa so se še obotavljali in nekam oprezzo opazovali novinca. Ženske — razen Thee, ki je šla z očetom k njegovi hiši — so ostale v kuhinji.

„Ali že razločite Toma od Haarga?“ je Burr korajzno, vprašal Rocka.

„Ne — ali ju ti?“

Prehitro veselje

Kurnik pride ponoči domov in reče ženi:

„Urša, moja zlata...“

In Urši se zjasni obraz: „Ze deset let mi nisi tega rekel...“

„P

TEDENSKA KRONIKA

TAKO JE, ČE SE HOČES S TUJIM KOLESOM — GRETI

Včasih se tudi tatu smola drži. Ivan Petkovšek bo to potrdil. — En dan potem, ko je izpred Krtinove gostilne v Cirčah „sunil“ Močnikovemu Francu s Huj kolo, so ga miličniki že prijeli. Izgovor, da ga je našel na njivi, ni zalegel. Tat namreč ni opazil, da je Močnik hodil večkrat gledat, če je kolo še na mestu in je to storil tudi potem ko je Petkovšek odšel iz gostilne. Iz previdnosti se je hotel že naslednji dan znebiti ukradencu vozila. Ponudil ga je Mihi Arnežu iz Srednje vasi za 1500 din in za dva voza drv. Toda še preden je bila kupčija sklenjena, je tatu z Močnikovo pomočjo dosegla roka pravice. Na mesto doma, se bo Petkovšek čez zimo grel za mrežami.

VROČA KRI

Menda ni državljan, ki se ne bi razveseli novega odloka o praznovanju Dneva republike. Dva ali širje dnevi počitka so bili nekaterim že preveč. Energije, ki so si jih nabrali na Dan republike in naslednje dni so skroščali z razgrajanjem, prekanjem in celo s pretep — seveda potem, ko so se ga „nakresali“.

Pred „Pletenino“ v Kranju se je 30. novembra okoli pol šeste ure zjutraj odigral dramatičen prizor. Alojz Stefe s Pangerščice ter Janez Čebovšek in Ciril Draksler iz Mavč so se spoprijeli s 5 Primskovljeni: z Jožetom Krtom, Leonom Brezarjem, Francem Šenkrom, Pavlom Perkom in Francem Jermanom. Med pretepotom je Stefe sunil Krta tako močno pod brado, da je ta vzlič zdravniški pomoči že čez tri ure izdihnil.

Istega dne pozno ponoči sta se sprila v restavraciji „Kot“ Peter Kuhar in Anton Koželj z Zlatega polja. Vroče krvi nista mogla ohladiti samo z zmerjanjem. Prišlo je do pretepa, kamor se je vmesalo še nekaj pivskih bratcev, ki so se poslužili kozarcem in steklenic kot napadalnega in obrambnega orožja. V črepinje je šlo za nad 1200 din steklenine.

Pretepače so trezni delavci pometali iz lokal in zakljenili vrata. Pa s tem se zgodba še ni končala. Alojz Skrjanc iz Primskevega in Janko Vrabelj ter Marijan Torkar s Stare ceste, ki so se pridružili omenjenima pretepačema, so navalili na vrata. Ker se niso hotela vdati, so razbili šipe, da bi si tako zagotovili zasilen vhod v lokal. K sreči so jim drugi račune prekrižali.

Anton Rus iz Kranja, Savska cesta 9 se ga je istega dne „nasekal“ „Pri Peterčku“. Med razgrajanjem je žalil tuje goste in jim kvaril družbo. Da bi bilo bolj „živahno“, je zagnal tudi kozarec ob tia. Ko ga je začel miličnik miriti, se je znesel nad njim. Nemara se že sedaj Rus svojega „podviga“ kesa, še bolj pa se bo, ko se bo poleg njegove vesti oglasilo sodišče.

Naslednjega dne, 1. decembra se je v „Kotu“ odigral podoben prizor. Franc Rozman iz Kranja, Sejnišče 2 je nahrull službocega miličnika in se zaletel vanj, da bi začel pretep. Pa to mu še ni bilo dovolj. Ko se je opotekal po Prešernovi ulici, je začel izzivati miličnika, ki mu je prišel nasproti. Zolčnost ga tudi na postaji LM ni popustila. Zaradi nedostojnega vedenja in žalitev oblastnih organov bo primerno kaznovan.

NOČNI TIČI

Službujoči miličniki so imeli 25. novembra okoli polnoči precej dela, speci Kranjčani pa nezaželeno zabave. Vinjeni Bitenčani Bernard Vidmar, Milan Jezersek in Franc Holič so po 23. uri razgrajali in prepevali po mestu vse dotlej, dokler jih niso miličniki pripravili ob zabavo.

Komaj so te „pevce“ ukrotili, so imeli miličniki opravka s „tercem“, ki je razpolagal celo s harmoniko. Sestavljeni so ga harmonikar Alojz Krmelj iz Kranja, Tavčarjeva 33 in Primskovljana Alojz Novinec in Anton Planko. Po srečanju z miličniki je bilo seveda „programa“ kaj kmalu konec.

Z besežejem v borbo proti tuberkulozi

....FIZKULTURA IN ŠPORT

KRANJSKI NAMIZNOTENIŠKI IGRALCI V ZVEZNI LIGI

V torek so se vrnili v Kranj namiznoteniški igralci Železničarja, ki so sodelovali na kvalifikacijskem turnirju za vstop v zvezno ligo. Kranjčani so na turnirju v Tetovu osvojili prvo mesto. Tako bodo prihodnje leto tekmovali že v zvezni namiznoteniški ligi.

Zmago lahko štejemo za enega največjih uspehov kranjskih namiznoteniških igralcev kakor tudi vseh kranjskih športnikov.

ZMAGA KOROTANA NAD RUDARJEM 1 : 0 (1 : 0)

Po zmagi Rudarja nad Korotanom v Kranju ni nihče mislil, da bi Kranjčani v povratni kvalifikacijski tekmi za vstop v II. zvezno ligo utegnili premagati nasprotnika na njegovem igrišču. Korotanovi nogometniki pa so tokrat mnogo bolje igrali kakor med prvo tekmo. Svojo premoč so pokazali že v začetku igre z golom, ki ga je dal prodorni Brezar. Rudar je poskušal z vsemi silami rezultat izenačiti, toda njegovi napadalci so prišli le do kazenskega prostora, kjer jim je prekrižala račune Korotanova obramba, v kateri sta bila najboljša Andrijašič in Razpotnik. Tudi v drugem polčasu Rudarjevi igralci niso imeli uspeha. Kranjčani so bili ves čas v ofenzivi. Zabilo so gol v nasprotnikovo mrežo, ki ga pa sodnik ni priznal, češ da je bil dan iz ofisa. Proti koncu igre so Kranjčani napeli vse sile, da bi rezultat izboljšali. Zaradi pomanjkanja odločnih strelec je imel Rudar še ne uspel. Prav temu se mora Rudar zahvaliti, da bo lahko še nastopal pri nadaljnji kvalifikacijskih tekem za vstop v II. zvezno ligo.

Tekmo je sodil Erlih iz Ljubljane pred okoli 1500 gledalcem.

Kino

„Storžič“ Kranj: 6. do 11. italijanski film „Norčje v operi“; 12. in 13. angleški film „Ljubavna zgodba“. V nedeljo 9. dec. ob 8.30 uri risani filmi. Vstopnina 11.— din za otroke. Ob 10. uri matineja ital. filma „Norčje v operi“, po enotni ceni.

„Svoboda“ Stražišče: 7. do 10. ameriški film „Sestri iz Boston“; 11. do 13. avstr. film „Očarljivi goljuf“.

Potujoči kino pri Okrajnem odboru OF Kamnik predvaja ameriški film „Tarzan zmaguje“ 8. decembra ob 19. uri v Komendi; 9. decembra ob 19. uri v Motniku; 10. decembra ob 18. uri v Tuhinju - Laze.

Gledališče

Prešernovo gledališče Kranj

Cetrtek, 6. decembra ob 17. uri: I. Cankar, „Jakob Ruda“ — za gospodarske šole. Nedelja, 9. decembra ob 16. uri: I. Cankar, „Jakob Ruda“ — izven. Torek, 11. decembra ob 16. uri: Shakespear, „Vesele Windsorke“ — izven.

Vse male oglase,

objave in reklame sprejema za kamniški okraj

Valentin Balantič — trafika — Kamnik

Objava

Obveščamo vse imetnike tekočih računov in hraničnih knjižic bivše Ljudske banke (Volksbank) v Kranju, da izplačajo področni sedeži Narodne banke vse vlege do višine 5000 din.

Narodna banka, Kranj

AVTO-MOTO DRUŠTVO KRANJ obvešča svoje člane, kateri niso poravnali članarine za 1. 1951., da isto poravnajo najkasneje do 15. decembra 1951. Istočasno sporočamo, da so uradne ure vsak torek in petek od 17. do 19. ure. Odbor.

Nove družine

V Kranju so se 1. decembra poročili: Ivan Kavčič, Radovljica in Marija Gros, Stražišče; Rafael Pirmaver in Jožef Mersarko, Kranj; Jožef Irmančnik in Marija Govekar, Britof. — Cestitamo!

V preteklem mesecu so se poročili:

V Komendi: Alojz Zivec in Pavla Hacin; Janez Mihelčič in Matilda Kern; Franc Kancilia in Stanislava Pušavec; Franc Terjan in Ljudmila Pogačar.

V Vodicah: Anton Brank in Marija Bilban.

V Domžalah: Borislav Stefanovič in Erazma Skok; Josip Rape in Marija Kralj; Jožef Cerar in Cecilia Klanšek; Stanislav Čebela in Angela Firm; Bogomir Blanc in Marija Kralj.

V Kamniku: Anton Pirc in Ljudmila Vidic; Roman Reje in Marija Hrastar; Janez Zupančič in Marija Likar, Kazimir Keržič in Jožeta Koželj; Vid Cvirk in Milena Debevec; Zlatko Repnik in Ana Šarec; Janez Ručman in Antonija Markelj; Stanislav Mikek in Rozalija Stor; Anton Butalič in Marija Zamljan; Karol Lužar in Marija Ogrinč; Danilo Holzar in Frančiška Hribovšek.

V Kamniški Bistrici: Janez Končnik in Helena Močnik; Franc Stupar in Angela Humar; Alojzij Poljanšek in Frančiška Čehun.

V Lukovici: Anton Korošec in Elizabeta Capuder; Franc Koncan in Ljudmila Zajc.

V Mengšu: Ivan Mušič in Frančiška Rakfek.

V Moravčah: Jože Fugger in Stanislava Cerar.

V Motniku: Janez Slapnik in Ivana Zabavnik; Filip Grabnar in Viktorija Kropivšek; Maksimiljan Kapus in Marija Pole; Ivan Reberšek in Mihaela Stor; Alojzij Pec in Ivana Mejač.

V Tuhinju: Stanislav Sunder in Leopoldina Bajde. — Cestitamo!

V nedeljo 2. decembra pa sta se srečala na prijateljski tekmi tržiško nogometno moštvo in moštvo SD Bratstvo z Jesenic. Tekmo so Tržičani izgubili s 3 : 2.

SAH

SS ISKRA (Kranj) : DTT (Kranj) 4 : 4

Mladinski šahovski dvoboje med „Iskro“ in DTT se je končal neodločeno 4 : 4. Mostvi sta zelo izenačeni, zato izid odgovarja poteku dvoba, katerega so priredili v prostorih dijaškega doma Tekstilnega tehnikuma. Organizacija je bila zadovoljiva. Gostje so bili boljši na prvih deskah, domači igralci pa na zadnjih. Dvoboj je bil tudi priprava na bližnje tekmovanje mladinskih ekip, ki bo 2. decembra. Rezultati:

1. Dokl — Bergant 0 : 1; 2. Jakšič — Muzetič ½ : ½; 3. Dolinšek I. — Brumat 0 : 1; 4. Dolinšek II. — Cotič 1 : 0; 5. Petek — Steh 1 : 0; 6. Boncelj — Ponikvar 0 : 1; 7. Novak — Strukelj ½ : ½; 8. Blagojevič — Opačič 0 : 1.

Mali oglasi

Večjo količino svinjskega korenja prodam. Frančiška Bajzelj. Sp. Duplje 46.

Prodam petrolejsko peč, močno, veliko ključavnico, cevi za peč, betonsko železo. Dolenc, Prešernova 9, dvorišče I.

Pozabljen damski dežnik se dobri pri zlatarju Rangusu, Kranj.

Prodam moško in žensko kolo. Naslov dobite na Primskovem 112.

Veriga, najdena na Jelenovem klancu, se dobri pri hišniku I. gimnazije v Kranju.

Preklicujem izgubljeno sindikalno izkaznico št. 51217, Boles Zorko, Kranj.

Preklicujem izgubljeno sindikalno izkaznico, Sajevec Vera, Kranj.

Preklicujem blok št. 10465, izdan 21. novembra v komisjski trgovini, Kranj; Kostenšek Minka.

Pedpisani Klemenc Janez preklicujem žaljivke, ki sem jih izrekel o Hanzu Kranju v Tržiču ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od sodnega postopka.

Menjam dvosobno stanovanje z vsemi pritiklinami v Kranju. Naslov v upravi lista.

Malo kmečko pesstvo in sadovnjak oddam takoj v najem. Ponudbe pod Kranj na upravo lista.

Novo kuhinjsko opremo zamenjam za cement. — Belchar Ivan, Voklo 55.

Mestni magazin Kranj

obvešča vse potrošnike širom Gorenjske, da je ponovno znižal cene vsemu tekstilnemu blagu od 10 do 30%. — Nudi Vam krasno izbiro v tekstu, steklu in porcelanu, železnini, kuhinjski posodi ter usnju in čevljarskih potrebščin

Naše trgovine tekstilnega blaga:

Prešernova 16 (bivši Adamič)

Prešernova 12 (bivša Iska)

Prešernova 10 (bivši Sajevic)

Cankarjeva 7 (bivši Kanduč)

Steklo, porcelan:

Titov trg 15 (bivši Hlebš)

Železnina in kuhinjska posoda:

Titov trg 24 (bivši Berjak)

Usnje, gumijasti izdelki in čevljarske potrebščine:

Koroška c. 7 (bivši Rabič)

Se priporoča

uprava Mestnega magazina

Kranj